

Joop van de Zwaan als patatbakker

Het Zwaantje. Een begrip in Sliedrecht. Begonnen in de vroegere Dijkstraat. Een cafetaria in de Kerkbuurt, een kiosk in de Wilhelminastraat, een ruimte tegenover de Grote Kerk. Een kiosk in de Simon Stevinstraat en tenslotte een zaak aan het Burg. Winklerplein. 't Slaatje waar over geschreven is, kwam zeker ergens daar vandaan. Joost, later Arie en Joop (zie foto). Drie generaties Van der Zwaan. (B.L.)

Een karrebenaojchie en 'n slaojchie

Aan 't end van de jaere vijftig in de vorigen êêuw, was 't op zaeterdag- en zondagaevend mêestentijds aareg druk in de Kaarekbuurt mè jonges en maider die daer heen en weer liepe. Dat wier ok wel 'de maaidemart' genoemd. D'r wier naar mekaor gekeke en d'r kwamme veul kennismaokinge uit.

Honderde jongeres liepe daer deur de Kaarekstraet en langs de westkant van 't Langeveldplaaïn waer de meziek tent sting. Bij 't gemêentehuis, waer vroeger 't pliesiebroo was, wier omgekeerd. Dà gong zô deur tot 'n uur of acht of tot negene. Dan mosse de mêêstes toch wel naar huis. D'r liepe d'r ok tusse die van d'r ouweloï aagelijk nie mogge, die liepe daer met 'n smoesie. Ze wazze zôôgenaomd naar 'n vriendinnechie gewist of zô iets. In die tijd wazze d'r al aerdig wat jongeloi die een zakcentjie hadde. Veraal netuurlijk de jonges die al waarekte of buitenaf zatte. As ie veertien was, mog ie toendertijd al gaon waareke. As ie naar de fillem wou, naest kefé Koorevaor in 't Thaalio Theaoter, kò je voor 45 cente naar de fillem. 'Een kaortie nekkrimp' noemde we dat omdà je met de gojekôôpste kaorties vooraan mos gaon zitte.

De hartige happe kwamme toe in opkomst. Zô hà je aan de haove 't petathok van Borsies en naest Jan Bakker de slaoger zat 't Zwaontjie. Petat kosttende een kwartie, mosterd kostte niks, mor wou ie mayenaise (petatzalief), dan mos ie vijf cente bijbetaole. Nae petat kwamme d'r aandere dinger bij zôôas bamihappies, nasiballe en krekette. Bij 't Zwaontjie sting ok een school op d'n tôônbank met hardgekookte aaiere. Op 'n gegeve mement wier 't aanbod nog vedder uitgebraaid. Zô kwam Borsie met 'n gepeneerd karrebenaodjie. Op 'n zeumersen aevend hadde me deur de Kaarekbuurt gelôôpe en we kregre trek. D'r had 'r êêntjie gehoord dà Borsie karrebenaodjies verkocht. 't Was wel aan de dure kant, want 't kostte meer as 'n gulde. Hij bestelde zô 'n karrebenaodjie. Lôôpende weg wier 't opgegete.

Daernae kwamme we in de Kaarekstraet van kefé De Vlieger. Die had toe suns kort 'n otomaotiek mè van die deurtjies die ope gonge as ie 'n kwartjie in 'n gleufie gooide. Die maot hà net dat karrebenaodjie achter z'n kieze en toe zêê die dat ie nog wel een slaodjie zou luste. Een kwartie in 't gleufie en d'r kwam 'n slaodjie uit op zô 'n pepiere bleddechie. Hij lee 't bot van 't karrebenaodjie op dà bleddechie en lee 't trug in d'n otomaotiek. Aan d'n overkant, bij slaoger Smit, gonge me staon te kijke wat 'r zou gaon beure. We hadde geluk, een vrijgezelle buitenafwaareker die een flinke slok op had, sting voor d'n otomaotiek. En ja hoor, hij trok net dat deurtie ope waer dà bot lag. D'r vollegde een grôôt kebaol. D'r was ok 'n bellechie voor as 't 'r iets mis was. Dan deej d'n aigenaer 'n luiksie ope en vroeg wat 'r aan schauw. Wà me toe aamel hoorde? Dà kan 'k hier echt nie opschrijve. 't Was 'n vermaokelijk tafferêel waer we veul plezier en lol om hadde.

Zeun van Sjorsse